

τοῦτο ἰδίους ὀφθαλμοῖς ἐπληροφόρηθῆν, καὶ συμφωνεῖ μετὰ τὰς ἀλλαχού γενομένας παρατηρήσεις.

Παρατήρησα δὲ ὅτι προσέβαλε μᾶλλον τὰς ἀχαράκτους σταφίδας ἢ τὰς χαραχθείσας, καὶ ἡ αἰτία τοῦτου τοῦ φαινομένου εἶναι ὅτι αἱ ῥάγες τῶν χαραχθειῶν, τραφεῖται ἀβρονώτερα καὶ ταχύτερα ἦσαν σχηματισμένοι καὶ εὐμεγέθεις ὅτε προσεβλήθησαν, ἐν ὧ αἱ τῶν ἀχαράκτων σταφίδων ἦσαν εἰς τρυφεράν κατάστασιν. Τοῦτο δὲ συμφωνεῖ καὶ μετὰ τὰς ἐν Γαλλίᾳ παρατηρήσεις τοῦ Marie ὅστις εἰς τὴν πρὸς τὸν κατάλληλον ὑπουργὸν ἀναφορὰν του λέγει « Sous l'infection tout grain qui n'est pas à mi-gros-seur peut être considéré comme perdu » ἤτοι, « ἂν ἐν καιρῷ τοῦ μολύσματος πᾶσα ῥάξ δὲν ἔχει τὸ ἥμισυ τοῦ φυσικοῦ μεγέθους της, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀπωλεσθεῖσα. »

Παρατήρησα προσέτι ὅτι προσέβαλε τὰς σταφιδάμπελους τὰς εἰς χαμηλὰ καὶ ἐπίπεδα μέρη κειμένας, ἢ τὰς ἐπὶ γηλόρων ὅτι ἤρχνισε μᾶλλον τὰς μὴ κειμένας εἰς τῶν ἀνέμων τὰ βέυματα, καὶ πρὸ πάντων τοῦ βορρᾶ, ἢ τὰς εὐρισκομένας εἰς τὴν εὐτυχή τούτην ἐπίρροισιν. Παρατήρηθη προσέτι παρ' ἄλλων, ὅτι ἡ νόσος ἐβάδιζε ἀπὸ τὸ νοτιομεσημβρινὸν πρὸς τὸ βορειανατολικὸν μέρος τοῦ ὀρίζοντος ὅπου τὸ κακὸν ἐστάθη, ἢ ὀλιγόστευτε.

Ζῆ δὲ τὸν Τυκκερινὸν ὠίδιον ὡς παράσιτον οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῆς ἀμπέλου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων φυτῶν μέχρι τοῦδε δὲ παρατηρήθη παρὰ μὲν τοῦ Κυρίου Μαρία καὶ Αὐγρανδίου (Marie et Augrand) ἐπὶ τῶν *viola tricolor*, *Sinapis nigra*, καὶ *Polygonum aviculare*, τὸ εἶδον δὲ καὶ ἐγὼ ἐπὶ τῆς *Rosa centifolia* ἐπὶ δὲ τῆς εἰς τὰς ἀρούρας φυομένης περιπλακάδος (*Convolvulus arvensis*) παρατήρησα ἐν ἄλλο εἶδος ὠιδίου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὰ σπόρα γγα ἐπιμήκη καὶ στενά καὶ τὰ νήματα πολὺ λεπτότερα τοῦ Τυκκεριανού· ἴσως δὲ εἶναι τοῦτο εἶδος νέον καὶ ἀπερίγραπτον.

§ 4. Ἀποτελέσματα τῆς νόσου.

Διὰ τὴν ζήτησιν ἐν παράσιτον φυτὸν ἐπὶ ἄλλου τινος ἀνάγκη νὰ τραφῆ διαπύην ξένων χυμῶν ὅθεν μέγα μέρος τῶν ὑγρῶν ἄτινα ἦσαν προσδιωριζόμενα νὰ φρέψωσι τὰς ῥάγας ἀπεβροθήθη διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μύκητος. Δὲν συνέβη δὲ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι σπουδαιότερον· ὁ μύκης προσέβαλε τοὺς τρυφεροὺς καὶ λεπτοὺς ποδίσκους τῶν ῥαγῶν δι' ὧν διοχετεύεται πᾶσα πρὸς αὐτὰς τροφή. Συνέπεια λοιπὸν ἀφευκτος εἶναι ἐὰν μὲν οἱ ποδίσκοι προσεβλήθησαν πολὺ, νὰ ξηρανθῶσιν εἰς τὴν παρακμὴν τοῦ παρασίτου καὶ νὰ καταπέσωσι μετὰ τῶν ῥαγῶν, ἐὰν δὲ αἱ ῥάγες,

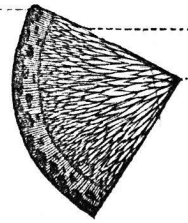
νὰ ἀνθίξωσιν εἰς τὸ κακὸν ἀναλόγως τῆς ἐν καιρῷ τῆς προσβολῆς ἀναπτύξεώς των, δηλ. ὅσαι ῥάγες προσεβλήθησαν ἐν τρυφερᾷ καταστάσει, νὰ ἀπολεσθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν, ὅσαι προσεβλήθησαν μετὰ τὸν τέλειον σχηματισμὸν των καὶ εἶχον τὸ ἥμισυ τοῦ φυσικοῦ μεγέθους των, αὐταὶ κατὰ μέγα μέρος νὰ σωθῶσι, καὶ ὅσαι προσεβλήθησαν μετὰ ταῦτα, αὐταὶ νὰ μὴ διατρέξωσι κἀίενα σχεδὸν κίνδυνον. Εἰς τρεῖς λοιπὸν κατηγορίας δύναται τις νὰ διαιρέσῃ τὰς προσβληθείσας σταφύλας, καὶ τὰς τρεῖς δὲ ταύτας καταστάσεις εἶδον ἐν Αἰγίῳ, ὅπου ἐλπίζω νὰ ὠριμάσῃ καὶ νὰ σωθῆ, ἂν ὄχι τὸ ἥμισυ, τοῦλάχιστον τοῦ τρίτου τοῦ καρποῦ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι νέον τι δυστύχημα, δὲν θέλει προσβάλλει αὐτὸν μέχρι τῆς ἀποταμιεύσεώς του.

Μ ὅλα ταῦτα, ἐπισημονικῶς λαλοῦντες, λέγομεν ὅτι εἶναι δύτικλον νὰ ὀρίσῃ τις τὸ ποσὸν τοῦ ἀπολεσθησομένου προϊόντος, καθὼς καὶ πᾶσαν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβροήν τῆς νόσου, διὸ ἦτον εὐχῆς ἔργον νὰ μεταχειρισθῆ ἐγκαίρως ἡ Κυβέρνησις ἐπιστήμονας καὶ εἰδικούς πρὸς τοῦτο ἀνθρώπους, ὥστε εἰς παρομοίας (ὅ μὴ γένοιτο) περιπτώσεις νὰ γνωρίζῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κακοῦ πρὶν τοῦτο καταπαύσῃ τὸν λαόν. Τοῦτο δὲ διὰ τοῦς γνωρίζοντας νὰ κυβερνήσωσι, νομίζομεν, δὲν εἶναι μικρὰς ὠφελείας πρόβλεπον.

Εἶπομεν ὅτι ἡ νόσος προσβάλλει τὰ φύλλα καὶ τοὺς κλάδους. Ἡ προσβολὴ αὕτη ἐὰν πύσῃ τὴν πρόσδὸν της μέχρι τοῦ φθινοπώρου δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος διὰ τὸ πρέμνον, ἀλλ' ἐὰν ἐξακολουθῆ (πρὸ πάντων ἢ τῶν κλάδων) προχωροῦσα εἰς ὅλον τὸ πάχος τοῦ φλοιοῦ καὶ φθάσῃ τὸν ἰνώδη ἴστον, δηλ. τὸ ξύλον, τότε μέγα κίνδυνος ἐπαπειλεῖ, οὐχὶ πλέον τὸν καρπὸν ἔνδον ἢ ὀὺ ἐτῶν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πρέμνον, αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν τῆς ἀμπέλου· διότι, κατὰ τὸ φθινοπώρον ὅτε ὁ κατιῶν χυμὸς διέρχεται μετὰξὺ φλοιοῦ καὶ ξύλου, καὶ φθάνει ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ῥιζῶν κατεργασμένος καὶ κατάλληλος διὰ νὰ θρέψῃ τὸ φυτὸν, εἶναι ἀναμφοβόλον ὅτι θέλει συμπαρασῦρει μετ' αὐτοῦ τὸ μίασμα, καὶ θέλει μολύνει τὸν ἐσωτερικὸν ὄργανισμὸν τοῦ πρέμνου, τὸν μέχρι τοῦδε εἰς ὑγειεστάτην κατάστασιν διατελοῦντα. Πιστεύω ὅμως ὅτι μετὰ τοῦς καύσανας τοῦ Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου, τὸ κακὸν θέλει σταματήσει, καὶ θέλουσιν ἀποξηρανθῆ καὶ σφακελωθῆ τὰ προσεβλημένα μέρη ἀνευ ἄλλης τινὸς συνεπείας.

Αἱ προσβληθείσαι ῥάγες φέρουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας των σφακελώδη καὶ μελοχροα στίγματα προχωροῦντα καθ' ὅλον τὸ πάχος τοῦ δέρματος, πυκνότερα μὲν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν μέρος αὐτῶν, ἀραιότερα δὲ πρὸς τὸ ἐσωτερικόν. Ἡ σὰρξ των ὅμως εἶναι

Δέρμα τῆς ῥαγὸς εἰς τὸ πάχος τοῦ ὀπιού φάινονται αἱ παρὰ τοῦ μύκητος προσεληθείσαι μελαναὶ κηλίδες.

Σὰρξ τῆς ῥαγὸς καθαρὰ καὶ ἀνευ τῶν κηλίδων τοῦ μύκητος.
Κέντρον τῆς ῥαγὸς

Ὅριζόντιος τομὴ ἐνδὸς τετάρτου ῥαγὸς προσβληθείσης σταφίδος